

Adviesmemo

Aan College van burgemeesters en wethouders gemeente Boekel
Cc. Stephanie van Alphen
Van Gard van der Zanden
Datum 31-8-2020
Betreft Belastinggrondslag toeristenbelasting aangaande arbeidsmigranten

Op dit moment is er bij de gemeente een voornemen om een beleidsnota aan te nemen dat de volgende passage bevat:

3.4 Uitgangspunten en voorwaarden: forfaitaire bijdrage

Via toeristenbelasting wordt een directe belasting geheven voor het houden van verblijf met overnachting binnen de gemeente tegen een vergoeding in welke vorm dan ook of anderszins uit economische-, dan wel commerciële overwegingen door personen die niet als ingezetene met een adres in de gemeente in de basisregistratie personen. Deze verordening is ook van toepassing op de huisvesting van tijdelijke arbeidsmigranten.

De Verordening 'heffing en invordering van toeristenbelasting' maakt het mogelijk om deze belasting via (1) de forfaitaire berekeningswijze of (2) via een niet-forfaitaire maatstaf af te dragen. Bij het gebruik van de niet-forfaitaire maatstaf is men verplicht een nachtverblijfsregister bij te houden en deze bij de aanvraag te overleggen. De keuze is aan de ondernemer welke route voor de forfaitaire bijdrage wordt aangehouden.

Advies:

Traditioneel wordt bij situaties waarin het werkelijke aantal overnachtingen in de praktijk niet of nauwelijks bij te houden is door de verblijfgever gewerkt met een zogenaamd 'forfait', of forfaitaire berekende heffingsgrondslag. Dit forfait dient dan wel te voldoen aan de eisen die de Hoge Raad daarvoor in het bekende Arrest Aalsmeer heeft gesteld. Kortweg dient er een recent en lokaal statistisch onderzoek aan ten grondslag te liggen waaruit de onderbouwing van de rekeneenheden van het forfait aangetoond wordt.

Traditioneel is het forfait niet bedoeld om daar mee het aantal overnachtende arbeidsmigranten te belasten. Immers, de bezettingsgraad van accommodaties waar arbeidsmigranten verblijven, ligt aanzienlijk hoger dan de (meestal recreatieve) bezettingsgraad waar het forfait ooit op berekend is. Indien je toch ook de arbeidsmigranten mee neemt in het forfait, zal de gemeente opnieuw het benoemde lokale statistische onderzoek moeten laten uitvoeren.

Ook in de geldende belastingverordening voor de toeristenbelasting wordt slechts voor bepaalde accommodatie-soorten in combinatie met recreatieve doeleinden van het verblijf een forfaitaire heffingsgrondslag gehanteerd. Er is alleen een keuze voor de verblijfgever om het forfait niet te hanteren als de werkelijkheid tot een lagere heffingsgrondslag leidt.

In alle andere gevallen van verblijf dan de specifieke situatie waarvoor het forfait van toepassing is, geldt de regel van de werkelijke aantallen.

Het lijkt alsof de beleidsnota een andere uitleg aan de werking van de verordening geeft, dan deze in werkelijkheid heeft.

BSOB adviseert om bij het verblijf door arbeidsmigranten en verblijf dat niet onder het forfait valt uit te gaan van het werkelijk aantal overnachtingen. Dat is eenvoudiger, goedkoper en minder risicovol in de uitvoering dan het geschetste voornemen. Voor deze door BSOB geadviseerde werkwijze is geen aanpassing van beleid of verordening nodig, buiten een marginale aanpassing voor 2021.

Adviesmemo

Het is in de uitvoering absoluut niet praktisch om de belastingplichtige verblijfgever zelf naar eigen inzicht te laten kiezen welke route deze wenst te volgen. Behalve dat BSOB geen vaste uniforme grondslag kan inrichten, maakt het de uitvraag van het aantal overnachtingen niet praktisch en erg inefficiënt. Je weet immers op voorhand niet zeker welke route de verblijfgever gaat kiezen.

In de praktijk leidt het er toe dat zowel BSOB als de belastingplichtige beide grondslagen in beeld brengt, waar na de goedkoopste oplossing wordt gekozen door de belastingplichtige. Dit zal aangaande de huisvesting van arbeidsmigranten in de praktijk het forfait zijn. (Tenzij dit enorm kleinschalig/kortdurend plaatsvindt)

De vraag rijst ook in hoeverre dit afbreuk doet aan de rechtsgelijkheid ten aanzien van accommodaties die toeristen huisvesten. In beide gevallen mag je er van uit gaan dat de toeristenbelasting reeds in rekening is gebracht aan de verblijfhouder. Als de bedoeling dat de gemeente Boekel altijd van het forfait uit gaat als basis, zou men ook kunnen opteren voor een systematiek van een vast bedrag per vaste standplaats. Gezien de verschillen in bezetting binnen de gemeente Boekel tussen de verblijfgevers, zullen de verblijfgevers die gelegenheid bieden tot verblijf aan arbeidsmigranten daar veel gunstiger af komen, dan de verblijfgevers die 'echte' toeristen gelegenheid bieden tot verblijf. De vraag is of dat politiek wenselijk is.

De keuzemogelijkheid zoals deze in de huidige verordening is opgenomen strookt, zoals hiervoor al aangegeven, ook niet met de uitleg in de beleidsnotitie.

De keuzemogelijkheid die in de praktijk gangbaar is, is de mogelijkheid om de belastinggrondslag te laten bepalen op basis van daadwerkelijke overnachtingen in plaats van het forfait, indien het daadwerkelijke aantal overnachtingen lager uit komt dan het forfait. Deze min of meer verplichte systematiek adviseert BSOB in stand te laten, voor de jaarplaatsen en seizoensplaatsen met een dermate lage bezetting dat het forfait onredelijk hoog is.

Conclusie:

Ons advies is, de grondslag van de toeristenbelasting aangaande arbeidsmigranten vaststellen op basis van het daadwerkelijk aantal overnachtingen.

Argumenten:

- Het forfait als in de verordening opgenomen is voor verblijf in de beschreven accommodaties met een recreatief doel. Al het andere verblijf wordt op basis van werkelijke aantallen belast.
- Het forfait is hier nooit voor bedoeld en ongeschikt
- Het is eerlijker
- Het komt dichterbij de werkelijkheid, sterk nog het is de werkelijkheid
- Je hebt daar mee een politiek instrument in handen
- De opbrengst gemiddeld per accommodatie is een factor 3 à 4 hoger. (geen primair belang, maar in deze tijd wel iets om mee te nemen)
- Je verplicht verblijfgevers bij te houden wie, waar en wanneer overnacht. In het kader van ondermijning en mogelijke toekomstige vormen van overlast of calamiteiten wel erg prettig om te weten.
- De verblijfgevers heeft deze belasting immers al zelf geïnd, en als het goed is ook gereserveerd ter afdracht aan de gemeente.
- Het is aanzienlijk goedkoper en makkelijker in de uitvoering voor BSOB.

Adviesmemo

Sowieso dient hoe dan ook de verordening te worden aangepast nu het verblijf dat aan de voorwaarden voldoet automatisch onder het forfait valt. In feite laat de verordening nu geen ruimte voor een grondslagbepaling op basis van daadwerkelijke overnachtingen, anders dan opteren voor werkelijk aantallen bij een aantoonbaar lagere belastingaanslag.

Vervolgactie:

1. Bij volgen van het advies, moet de beleidsnota worden aangepast.
2. De verordening toeristenbelasting moet nog afgestemd worden op de beleidsnota. (Ongeacht de uitkomst er van).

Voorbeeldtekst in lijn met het advies:

3.4 Uitgangspunten en voorwaarden: forfaitaire bijdrage

Via toeristenbelasting wordt een directe belasting geheven voor het houden van verblijf met overnachting binnen de gemeente tegen een vergoeding in welke vorm dan ook of anderszins uit economische-, dan wel commerciële overwegingen door personen die niet als ingezetene met een adres in de gemeente in de basisregistratie personen. Deze verordening is ook van toepassing op de huisvesting van tijdelijke arbeidsmigranten.

De Verordening 'heffing en invordering van toeristenbelasting' maakt het mogelijk om deze belasting via (1) de forfaitaire berekeningswijze of (2) via een niet-forfaitaire maatstaf af te dragen. Bij verordening is bepaald welke gevallen onder het forfait vallen, en welke gevallen via de niet-forfaitaire maatstaf worden bepaald. Bij het gebruik van de niet-forfaitaire maatstaf is men verplicht een nachtverblijfsregister bij te houden en deze bij de aanvraag te overleggen. Alleen indien de belastinggrondslag via een niet-forfaitaire maatstaf lager uit komt, dan via een forfaitaire berekeningswijze, kan geopteerd worden voor een niet-forfaitaire berekeningswijze. Ook dit is bij verordening geregeld. Ook is bij verordening geregeld dat de heffingsmaatstaf aangaande het gelegenheid bieden tot verblijf van arbeidsmigranten nooit onder het forfait kan vallen, nu er geen sprake is van recreatief verblijf.